

ارزیابی اثر عصاره برگ زیتون بعنوان ترکیب فراسودمند بر ویژگی‌های فیزیکوشیمیایی، میکروبی و حسی نوشیدنی آب گوجه‌فرنگی پالپ‌دار

مهسا نکته سنج اول^۱، عیسی جاهد^{۲*}، ریحانه مهدیان^۳، مجتبی آذری آنبار^۴

۱- دانشجوی دکتری بیوتکنولوژی مواد غذایی، پژوهشکده علوم و صنایع غذایی مشهد، مشهد، ایران

۲- دانشجوی دکتری، گروه علوم و صنایع غذایی دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران.

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم و صنایع غذایی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد تبریز، تبریز، ایران.

۴- دانشجوی دکتری بیوتکنولوژی مواد غذایی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

تاریخ دریافت: ۹۶/۰۲/۱۴ تاریخ پذیرش: ۹۶/۰۶/۱۲

چکیده

در این پژوهش اثر افزودن عصاره برگ زیتون به عنوان منبع غنی از ترکیبات آنتی‌اکسیدانی و ضد میکروبی روی ویژگی‌های فیزیکوشیمیایی، حسی و میکروبی آب گوجه‌فرنگی حاوی پالپ آن مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور عصاره برگ زیتون به طور جداگانه به مقدار ۱۰ درصد (نسبت ۱:۹) در غلظت‌های ۱۰٪، ۲۰٪ و ۳۰٪ به آب گوجه‌فرنگی اضافه گردید، سپس نمونه‌های تیمار شده و نمونه کنترل بعد از بسته بندی داخل ظروف شیشه‌ای به مدت ۳ دقیقه در دمای ۷۵ درجه سانتیگراد پاستوریزه شدند. نمونه‌ها پس از سرد شدن به مدت ۹۰ روز در دمای ۴°C نگهداری شدند و در بازه زمانی ۱، ۳۰، ۶۰ و ۹۰ روز آزمون‌های میزان لیکوپن، ویتامین C، ترکیبات فنلی، اسیدیت، بریکس، آزمایشات میکروبی و حسی در فراورده نگهداری شده اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد که مقدار ویتامین C و رنگدانه لیکوپن در تمامی نمونه‌ها با گذشت زمان نگهداری در دمای یخچال‌بطور معنی‌داری کاهش یافت ($p < 0/05$) که البته این کاهش در نمونه‌های حاوی عصاره برگ زیتون در مقایسه با نمونه کنترل بطور چشمگیری کمتر بود. با توجه به نتایج بدست آمده، با افزایش عصاره برگ زیتون در نمونه‌ها میزان ترکیبات پلی‌فنولی از مقدار $mg/100g$ ۲/۶۱۷ در نمونه شاهد تا مقدار ۱۷/۳۴۴ در تیمار T₃ (حاوی عصاره ۳۰٪) افزایش یافت ($p < 0/05$)، در حالیکه با گذشت زمان از مقدار این ترکیبات آنتی‌اکسیدانی کاسته شد که البته تاثیر زمان به مراتب کمتر بود. همچنین مشخص شد که با افزایش غلظت عصاره برگ زیتون، میزان بریکس و اسیدیت آب گوجه‌فرنگی بطور معنی‌داری افزایش یافت ($p < 0/05$)، ولی با گذشت زمان نگهداری مقدار این پارامترها کاهش پیدا کرد که البته در مورد بریکس این اختلاف معنی‌دار نبود ($p > 0/05$). نتایج ارزیابی میکروبی نیز نشان داد که نمونه‌های حاوی عصاره برگ زیتون نسبت به نمونه کنترل شمارش میکروبی کمتری در طول زمان نگهداری داشتند بطوریکه با افزایش غلظت عصاره این کاهش باریکروبی محسوس بود و بیشترین تاثیر در تیمار T₃ مشاهده گردید ($p < 0/05$). ارزیابی صفات حسی هم نشان داد که افزودن عصاره برگ زیتون تا غلظت ۲۰٪ تاثیر منفی بر پذیرش آب گوجه‌فرنگی از نظر ارزیابان نداشت ولی با ادامه افزایش غلظت این ترکیب تا ۳۰٪ از مطلوبیت صفات حسی بخصوص طعم و مزه بطور معنی‌داری کاسته گردید ($p < 0/05$).

واژه‌های کلیدی: آب گوجه‌فرنگی، عصاره، لیکوپن، فراسودمند، زیتون

*مسئول مکاتبات: Jahed65@gmail.com

۱- مقدمه

تغییر در الگوی تولید و مصرف، می‌تواند نقش مهمی در بهبود اقتصاد نوین کشور داشته باشد. بهبود تکنولوژی تولید، روش‌های نگهداری و همچنین ایجاد تنوع در محصول از جمله تلاش‌های صورت گرفته در زمینه بهبود الگوی تولید و مصرف فراورده‌های غذایی است. هم‌اکنون محصولات متعددی از میوه و سبزیجات مختلف در کشورهای جهان تولید می‌شود که نوشیدنی آب گوجه‌فرنگی یکی از آنها است. اکثر سبزیجات که منابع غنی از ویتامین، مواد معدنی، چربی و کربوهیدرات هستند، همانند سایر محصولات کشاورزی، بطور فصلی به عمل آمده و به دلیل تولید بیش از حد نیاز در صورت عدم اعمال روش‌های مناسب نگهداری، مقادیر قابل توجهی از آن دچار انواع فساد میکروبی، شیمیایی و فیزیکی گردیده و از بین خواهند رفت. یکی از شیوه‌های نگهداری و جلوگیری از فساد اینگونه محصولات، تولید نوشیدنی آن محصول، بسته‌بندی و اعمال فرآیند حرارتی می‌باشد [۲۶]. گوجه‌فرنگی زراعی (*Lycopersicon esculentum Milli*) یکی از مهمترین سبزی‌های تیره سولاناسه محسوب می‌گردد که در سراسر جهان کشت می‌شود و با ۵ میلیون هکتار سطح زیر کشت و تولید سالانه ۱۱۶ میلیون تن از محبوب‌ترین سبزی‌ها محسوب می‌گردد [۷]. طبق همین گزارش، سطح زیر کشت گوجه‌فرنگی در ایران ۱۱۵ هزار هکتار و تولید سالانه آن حدود ۳ میلیون تن می‌باشد. وجود حالت تازه خوری و قابلیت فرآوری این محصول، نقش بسزایی در پذیرفتن سریع و همگانی آن به عنوان یک ماده غذایی مهم داشته است و با توجه به استفاده فراوان از رب گوجه‌فرنگی در کشور و جلوگیری از اتلاف آب گوجه‌فرنگی و همچنین کاستن از حجم فاضلاب، COD, BOD فاضلاب تولیدی در کارخانجات تولید رب، محققان توجه خود را به سمت تولید محصولاتی با حداقل فرآوری معطوف داشته‌اند [۹]. به جهت تولید فصلی و بیش از حد محصولات کشاورزی، تغییر در الگوی تولید و مصرف، بهبود اقتصاد نوین کشور، بهبود فنون تولید و نگهداری، یکی از شیوه‌های نگهداری و جلوگیری از فساد محصولات کشاورزی تولید نوشیدنی آن

محصول، بسته‌بندی مناسب و اعمال یکسری فرآیندهای مناسب نگهداری می‌باشد. انواع فرآورده‌های حاصل از گوجه‌فرنگی عبارتند از پالپ، پوره، سس، آب، خمیر و گوجه‌فرنگی کامل پوست کنده [۴۰]. آب گوجه‌فرنگی بر اساس تعریف سازمان غذا و دارو مایع تغلیظ نشده‌ای است که از گوجه‌فرنگی‌های رسیده، وارپته‌های قرمز و مایل به قرمز همراه و یا بدون گرم کردن قبل از فرآیند فشردن به دست می‌آید. آب گوجه‌فرنگی در بسیاری از کشورها به عنوان یک نوشیدنی مناسب در صبحانه و یا به عنوان پیش غذا و محرک اشتها همراه غذای روزانه افراد و نیز در تهیه برخی غذاها همانند سالادهای منجمد مصرف می‌شود [۷]. گوجه‌فرنگی منبع مهمی از پتاسیم، کاروتنوئیدها، اسیدهای آلی و فنولیک‌ها می‌باشد بنابراین مصرف نیم لیتر آب گوجه‌فرنگی در روز روش موثری در محافظت از قلب است و همچنین جهت کاهش کلسترول، لاغری، جلوگیری از ابتلا به سرطان پروستات و سینه بعنوان یک نوشیدنی مفید، در اروپا بنام سیب طلایی مطرح است [۱۶ و ۲۵]. بررسی ترکیبات و مواد موجود در گوجه‌فرنگی نشان می‌دهد که در میوه گوجه‌فرنگی رسیده گلوکز، فروکتوز، ساکارز و تقریباً تمام آمینواسیدهای اصلی به استثنای تریئوفان وجود دارد. اسید آلی اصلی و عمده موجود در گوجه‌فرنگی، اسید سیتریک است. اسیدیته میوه به تدریج از مرحله سبزی به طرف قرمز شدن افزایش می‌یابد و حداکثر آن موقعی است که قرمز شدن و رنگ عوض کردن آن آغاز می‌گردد و پس از آن رو به کاهش می‌گذارد. ماده رنگی اصلی و عمده گوجه‌فرنگی لیکوپین و بتا کاروتن می‌باشد که از جمله آنتی‌اکسیدان طبیعی مطرح در این سبزی می‌باشد و حداکثر مقدار این رنگدانه‌ها، در گوجه‌فرنگی رسیده بسته به وارپته ۹۸-۶۵٪ کاروتنوئیدهای موجود در گوجه‌فرنگی را به خود اختصاص می‌دهد. لیکوپین ساختار طولانی‌تری نسبت به سایر کاروتنوئیدها دارد و وجود گروه کروموفور طولانی در زنجیره پلی‌ان آن علت رنگ قرمز و قدرت آنتی‌اکسیدانی قوی لیکوپین است [۱۱]. یک واکنش مهم در آب گوجه‌فرنگی که در طول فرآیند

حرارتی ممکن است ایجاد شود تجزیه و تخریب^۱ رنگدانه قرمز لیکوپن و در نتیجه تغییر در رنگ است که نامطلوب می‌باشد. در طول فرآیند حرارتی تغییرات رنگ و عطر و طعم بوسیله ی قهوه‌ای شدن غیرآنزیمی می‌تواند ایجاد شود، همچنین اجزاء فرار و ویتامین C در کنسرو آب گوجه-فرنگی بوسیله تیمار حرارتی بالا کاهش می‌یابد، بنابراین با افزایش تیمار حرارتی رنگ آب گوجه‌فرنگی تخریب می‌شود. امروزه مصرف کنندگان خواهان مواد غذایی با حداقل فرآوری، تازه و ایمن هستند، لذا فرآوری مواد غذایی با روش های غیر حرارتی از قبیل فشار هیدروستاتیک، فرایند اهمیک، استفاده از ترکیبات با خاصیت آنتی اکسیدانی و ضد میکروبی نظیر عصاره و اسانس گیاهان دارویی برای جلوگیری از اکسایش لیپیدها و تولید رادیکالهای آزاد و همچنین غیرفعال سازی میکروارگانیسم‌های غذایی و در عین حال حفظ ترکیبات مغذی محصولات غذایی، از اهمیت فراوانی برخوردار می‌باشد [۸]. علاوه بر مشکلات ناشی از اکسایش، مواد غذایی خام و فرآوری شده در طول دوره تولید، فروش و توزیع در معرض آلودگی قرار دارند. لذا نیاز به استفاده از نگهدارنده‌ها برای افزایش طول دوره نگهداری مواد غذایی ضروری به نظر می‌رسد. از طرفی ایمن بودن مواد نگهدارنده شیمیایی مورد تردید قرار گرفته و بسیاری از سویه های میکروبی نیز نسبت به آنتی بیوتیک‌ها مقاوم شده‌اند. بنابراین استفاده از عصاره های گیاهی به عنوان مواد نگهدارنده طبیعی بسیار مورد توجه قرار گرفته است. ویژگی های آنتی اکسیدانی و ضد میکروبی عصاره ها به حضور متابولیت های ثانویه از جمله ترکیبات فنولی نسبت داده شده است [۲۰]. یکی از محصولات غنی از ترکیبات فنولی، عصاره برگ زیتون می باشد. زیتون درختی است که در طب سنتی به عنوان عامل محافظت کننده کبدی و آنتی اکسیدان استفاده می‌شود. قسمت مورد استفاده درخت زیتون میوه و برگ است. زیتون و فرآورده‌های جانبی آن، منبع غنی از آنتی اکسیدان‌های طبیعی را فراهم می‌کنند. این ترکیبات آنتی اکسیدانی شامل

کارتونوئیدها، توکوفرول‌ها، استرول‌ها و ترکیبات فنولی مختلف می‌شود، که با مکانیسم‌های مختلفی وارد عمل شده و سیستم دفاعی مؤثری در برابر حمله رادیکال‌های آزاد فراهم می‌کنند [۲۹]. برگ‌های زیتون یکی از فرآورده‌های فرعی و فراوان مزرعه‌های زیتون و آسیاب‌های کارخانجات فرآوری روغن زیتون می‌باشند و در مقادیر بالا در کارخانه‌های روغن زیتون یافت می‌شوند (۱۰ درصد وزن کل زیتون) و همچنین هنگام هرس کردن درختان زیتون، تولید می‌شوند [۲۴]. النوروپین مهمترین ترکیب فنولی برگ زیتون است که همراه با ترکیب‌های فنولی دیگر موجود در عصاره برگ زیتون فعالیت ضد میکروبی دارند، بنابراین عصاره برگ زیتون می‌تواند به عنوان یک نگهدارنده طبیعی در بسیاری از مواد غذایی مورد استفاده قرار گیرد [۲۱]. یاگیت و همکاران (۲۰۰۱) گزارش کردند که ترکیبات فنولی برگ زیتون، در برابر ویروسها، باکتریها، مخمرها، قارچها، رتروویروسها و دیگر انگلها فعالیت ضد میکروبی دارند [۴۱]. پیرا و همکاران (۲۰۰۷) گزارش کرد باسیلوس سرئوس و باسیلوس سوبتلیس مقاومترین و حساس ترین باکتریها نسبت به عصاره های برگ زیتون بودند [۳۳]. مارکین و همکاران (۲۰۰۳) با مطالعه فعالیت ضد میکروبی عصاره آبی برگ های زیتون در محیط آزمایشگاهی بر میکروارگانیسم‌های مختلف دریافتند که همه باکتری‌ها به جز باسیلوس سوبتلیس در غلظت ۰/۶ درصد وزنی-حجمی در طی ۳ ساعت نابود شدند [۲۸]. در پژوهشی دیگر فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره برگ زیتون، اولئوروپین، هیدروکسی تیروزول و تیروزال را با ویتامین E و BHT^۲ مقایسه کردند. نتایج نشان دادند که عصاره برگ زیتون، اولئوروپین و هیدروکسی تیروزول مؤثرتر و فعال تر از ویتامین E و BHT بودند. در این مطالعه ثابت شد که هر چه میزان اولئوروپین در عصاره بیشتر و میزان فلاونوئیدها کمتر باشد فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره بیشتر خواهد بود [۳۶]. با توجه به جایگاه مهم برگ زیتون به عنوان منبع غنی از آنتی اکسیدان و مزایای ذکر شده و اهمیت نوشیدنی آب گوجه فرنگی

^۲butylated hydroxytoluene^۱ degradation

مخلوط حاصل بطور مداوم همزده و پس از ۱ ساعت مخلوط از کاغذ صافی عبور داده شد و عصاره صاف شده در دمای یخچال نگهداری گردید [۶].

۲-۲-۲- تهیه آب گوجه فرنگی پالپدار

در این مرحله ۳۰ کیلوگرم گوجه فرنگی تازه و سالم بوسیله آب شهری شسته شد و سپس به منظور سهولت در آنگیری، گوجه فرنگی به تکه‌های کوچک (با ابعاد حدود $2 \times 2 \times 1 \text{ cm}^3$) خرد گردید (کلدبریک)، سپس تحت دمای 60°C درجه سانتی‌گراد به مدت ۳ دقیقه همزده شد، در مرحله بعد به منظور حذف پوست و دانه گوجه فرنگی از فیلترهای پارچه ای عبور داده شدند [۲۵]. در نهایت پس از سرد شدن آب گوجه فرنگی، عصاره برگ زیتون در غلظت های مختلف به نسبت ۱ به ۹ به آن اضافه شد سپس نمونه‌های تیمار شده با عصاره و نمونه کنترل در ظروف 250 CC شیشه-ای ریخته شدند و پس از بستن درب آنها به منظور پاستوریزاسیون در دمای 75°C درجه سانتی‌گراد به مدت ۳ دقیقه در بن ماری قرار داده شدند و پس از خنک شدن در دمای 4°C درجه سانتی‌گراد به مدت ۹۰ روز نگهداری شدند [۱۸].

۲-۳-۲- آزمایشات

۲-۳-۱- اندازه گیری میزان لیکوپین

مقدار لیکوپین در نمونه‌های آب گوجه فرنگی در طول زمان نگهداری با اسپکتروفتومتر طبق روش جوانمردی و کویوتا (۲۰۰۶) اندازه‌گیری شد [۱۹]. برای این منظور یک گرم نمونه توزین و به آن ۳۹ میلی‌لیتر (هگزان/تانول/استون) به نسبت مساوی اضافه شد و به مدت ۱۰ دقیقه مخلوط گردید. حلال‌های حاوی لیکوپین به قیف جداکننده انتقال داده و به آن ۱۵ میلی‌لیتر آب اضافه و به آرامی هم زده شد، بعد از این مرحله قیف جدا کننده به مدت ۱۵ دقیقه بی حرکت ماند تا فاز لیپوفیل و هیدروفیل از هم جدا شوند. بعد از جداسازی فاز غیرقطبی به اسپکتروفتومتر (2100-VISIBLE UV، ساخت شرکت یونیکو) انتقال داده شد و میزان جذب در طول موج 503 nm نانومتر قرائت شد و طبق

حاوی پالپ که امروزه در بسیاری از کارخانجات تولید نوشیدنی و رب گوجه‌فرنگی، تولید می‌گردد و بدلیل کاستن از اثرات منفی تیمار حرارتی روی این محصول که حاوی ویتامین‌های دارای پایداری کمتر در برابر حرارت پاستوریزاسیون می‌باشد، در این پژوهش از ترکیب عصاره برگ زیتون و آب گوجه فرنگی حاوی پالپ، جهت تولید یک ترکیب فرآسودمند متفاوت استفاده گردید. بنابراین هدف از این تحقیق ارزیابی اثر عصاره برگ زیتون در غلظت های مختلف بر ویژگی‌های کمی و کیفی آب گوجه‌فرنگی پالپ دار بود.

۲- مواد و روش‌ها

۲-۱- مواد

گوجه فرنگی مورد استفاده با نام علمی *Lycopersicon esculentum* متعلق به واریته Superchif از بازار محلی خریداری گردید. مشخصات عمومی این رقم عبارتند از میوه‌هایی به شکل کروی، کاملاً رسیده و دارای رنگ قرمز که در مزارع آذربایجان شرقی (تبریز) کشت می‌شود. برگ‌های زیتون در فصل بهار و از باغ زیتون در شهرستان پارس آباد استان اردبیل تهیه شدند. سایر مواد شیمیایی مورد استفاده در این پژوهش از درجه خلوص بالا برخوردار بود و از شرکت مرک آلمان و سیگما آلدریچ آمریکا تهیه شد.

۲-۲- روش کار

۲-۲-۱- استخراج عصاره برگ زیتون

بعد از شست و شوی کامل و چندباره برگ‌های گیاه زیتون (برای ته‌نشین شدن خاک و سایر ناخالصی‌ها) نهایتاً با آب مقطر شستشو شدند. به منظور خشک کردن، برگ‌های زیتون بر روی کاغذ پهن شدند. بعد از خشک شدن کامل رطوبت سطحی در یک آون با دمای ثابت 40°C درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۸ ساعت خشک شدند، سپس توسط آسیاب به پودر تبدیل شدند [۳۹]. نمونه‌های پودر شده به میزان ۲۵، ۵۰ و ۷۵ گرم وزن شد، سپس به میزان ۲۵۰ میلی لیتر آب 80°C درجه سانتی‌گراد به آنها اضافه و به مدت ۱ ساعت بر روی هیتر قرار داده شدند. در طی این مدت

ترکیبات فنلی کل نمونه‌ها از معادله منحنی استاندارد $y = 1.007x - 0.16$ محاسبه گردید که در آن X میزان جذب نمونه‌ها و Y میزان ترکیبات فنلی بر حسب درصد اسید کافئیک می باشد.

۴-۳-۲- تعیین اسیدیت کل

۱۰ گرم از نمونه آب گوجه‌فرنگی وزن شده و میزان ml ۲۰۰ آب به آن اضافه می‌شود. مخلوط حاصل با NaOH ۰/۱ نرمال تا رسیدن به $\text{PH} = 8 \pm 0.2$ تیتر شد. اسیدیت کل به صورت درصد اسید سیتریک بر پایه وزنی طبق رابطه ۳ محاسبه می‌شود [۳۱]. در این رابطه V حجم سود مصرفی و m وزن نمونه می باشد.

$$\text{Acidity}(\%) = \frac{V \times 0.0064}{m} \times 100$$

۵-۳-۲- بریکس

محتوای مواد جامد محلول‌ها (درجه بریکس) در روزهای ۱، ۳۰، ۶۰ و ۹۰ در دمای اتاق با رفرکتومتر دستی خوانده شد.

۶-۳-۲- شمارش میکروبی و کپک و مخمر

روش کار به این صورت بود که ابتدا محیط کشت plate count agar (برای شمارش میکروبی کل) و potato dextrose agar (برای شمارش کپک و مخمر) به مدت ۱۵ دقیقه در دمای $37 \pm 0.5^\circ\text{C}$ با دستگاه اتوکلاو استریل گردید و پس از سرد شدن داخل پلیت‌ها ریخته شد تا منعقد گردد. در ادامه به اندازه ۱ میلی‌لیتر از نمونه‌ها به لوله‌های حاوی ۹ میلی‌لیتر محلول رینگر اضافه شده و رقت ۰/۱ تهیه گردید، به همین صورت یک میلی‌لیتر از لوله اول برداشته و به لوله دوم ریخته و هم زده می‌شود و این کار تا رقت 10^{-5} ادامه پیدا کرد. از هر نمونه در رقت‌های مختلف به اندازه یک میلی‌لیتر به پلیت‌های حاوی محیط کشت جامد استریل اضافه و کاملاً پخش گردید سپس برای شمارش میکروبی و کپک و مخمر به ترتیب پلیت‌ها به انکوباتور 37°C و 30°C انتقال و به مدت ۷۲ ساعت در این دما بصورت وارونه نگهداری شدند و در پایان شمارش میکروبی انجام شد [۱۰].

رابطه ۱ مقدار لیکوپن محاسبه گردید. حلال خالص هگزان نیز به عنوان شاهد استفاده شد.

$$\text{Lycopene}(\text{mg/kg}) = \frac{X}{Y} A \times 3.12$$

در این رابطه، X مقدار حلال مورد استفاده (میلی لیتر)، Y وزن نمونه مصرفی (گرم) برای استخراج و A مقدار جذب نمونه در طول موج ۵۳۰ نانومتر می باشد.

۲-۳-۲- اندازه گیری میزان ویتامین C

مقدار ویتامین C موجود در آب گوجه‌فرنگی با استفاده از روش یدومتری اندازه‌گیری شد. در این روش ابتدا ۲۵ میلی‌لیتر اسید متافسفریک با ۵۰ گرم نمونه به حجم ۱۰۰ رسانده شد. سپس ۲۰ میلی‌لیتر از نمونه‌ی آماده شده برداشته و به آن ۱۵۰ میلی‌لیتر آب مقطر و ۵ میلی‌لیتر پتاسیم یدید ۰/۶ مولار و ۵ میلی‌لیتر اسید کلریدریک ۱ مولار و ۱ میلی‌لیتر محلول نشاسته ۰/۵ درصد اضافه شد. مخلوط حاصل با پتاسیم یدات ۰/۰۲ مولار تا ظهور رنگ قهوه‌ای خاکستری تیتر گردید. مقدار ویتامین C طبق رابطه ۲ محاسبه گردید که در آن V حجم یدات پتاسیم مصرفی بر حسب میلی لیتر می باشد [۱۲].

$$\text{Vita min C}(\text{mg}/100\text{ml}) = \frac{V + 0.30093}{0.9178}$$

۳-۳-۲- اندازه‌گیری ترکیبات فنولی کل

غلظت پلی فنل‌های کل نمونه‌های آب گوجه‌فرنگی توسط معرف فولین-سیوکالتیو تخمین زده شد. برای این منظور از هر یک از نمونه‌های آب گوجه‌فرنگی مقدار ۰/۱ تا ۰/۵ میلی لیتر را در بالن حجمی ۵۰ میلی‌لیتری ریخته، مقدار ۵ میلی لیتر معرف فولین-سیوکالتیو اضافه می‌کنیم. پس از ۳ دقیقه مقدار یک میلی لیتر محلول کربنات سدیم اشباع به هر یک از بالن‌ها اضافه می‌کنیم و پس از مخلوط نمودن آنها، با آب مقطر به حجم رسانده و رقیق می‌کنیم. مقدار جذب نمونه‌ها پس از یک ساعت نگهداری در دمای اتاق و در محل تاریک، در طول موج ۷۲۵ نانومتر با دستگاه اسپکتروفتومتر در مقابل شاهد اندازه‌گیری شد [۲]. میزان

۷-۳-۲- ارزیابی حسی

به منظور ارزیابی حسی ابتدا در یک آزمون اولیه نفرات دارای حس چشایی قوی تر انتخاب شدند، به این منظور نمونه‌های دو به دو مشابه با کدهای متفاوت در اختیار ارزیاب‌ها قرار گرفت، افرادی که قادر به تشخیص نمونه‌های مشابه و غیر مشابه بودند برای ارزیابی نمونه‌های اصلی انتخاب شدند. برای هر ویژگی امتیاز یک نشان‌دهنده پایین‌ترین شدت صفت مورد ارزیابی و امتیاز ۵ نماینده بیشترین شدت صفت مورد ارزیابی بود. قبلاً داوران برای آشنایی با مفاهیم ویژگی‌های مورد ارزیابی آموزش داده شدند و هر نمونه با کد فرضی در اختیار داوران قرار داده شد. به ارزیاب‌ها قبل از ارزیابی هر نمونه، آب جهت تمیز کردن کام داده شد. ارزیاب‌ها نمونه‌های تولیدی را پس از ۶۰ روز نگهداری از نظر ویژگی‌های عطر و طعم، آروما، رنگ ظاهری، بافت و پذیرش کلی مورد بررسی قرار دادند.

۴-۲- تجزیه و تحلیل آماری

نتایج بدست آمده از این پژوهش با استفاده از نرم‌افزار SAS نسخه ۹/۱ مورد ارزیابی قرار گرفت. بدین منظور از یک طرح کاملاً تصادفی بر پایه فاکتوریل که عامل اول عصاره برگ زیتون در غلظت‌های صفر (Ctrl)، ۱۰٪ (T₁)، ۲۰٪ (T₂) و ۳۰٪ (T₃) و عامل دوم زمان نگهداری در سطوح صفر، ۳۰، ۶۰ و ۹۰ روز بود، استفاده گردید. هریک از نمونه‌ها در سه تکرار تهیه شد و میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن در سطح معنی‌داری ۵ درصد ($P < 0.05$) مورد مقایسه قرار گرفت. در انتها برای رسم نمودارها از نرم‌افزار Excel استفاده گردید.

۳- نتایج و بحث

۱-۳- اثر عصاره برگ زیتون بر میزان رنگدانه لیکوپین

لیکوپین مهمترین ترکیب شیمیایی گیاهی^۳ موجود در گوجه فرنگی است و با خاصیت آنتی‌اکسیدانی خود قادر است رادیکالهای آزاد را خنثی کرده و از ابتلای افراد به بیماریهایی از قبیل سرطان، پیری زودرس، مشکلات قلبی و

عروقی، پوکی استخوان، دیابت و بسیاری از مشکلات و بیماریهای دیگر جلوگیری کند [۵]. در این پژوهش میزان لیکوپین نمونه های آب گوجه فرنگی حاوی عصاره برگ زیتون و کنترل در طول نگهداری در دمای یخچال به وسیله اسپکتروفوتومتری در طول موج ۵۰۳ نانومتر، اندازه گیری شد. نتایج آنالیز واریانس (جدول ۱) نشان داد که اثرات ساده عصاره برگ زیتون و زمان نگهداری و همچنین اثرات متقابل این دو پارامتر بر تغییرات رنگدانه لیکوپین در نوشیدنی آب گوجه فرنگی حاوی پالپ معنی دار بود ($p < 0.05$). نتایج مقایسه میانگین‌ها نشان داد که با گذشت زمان از میزان لیکوپین تمامی نمونه‌ها به طور معنی داری کاسته شد ولی این کاهش در نمونه کنترل به مراتب بیشتر از نمونه های حاوی عصاره بود (جدول ۲). طبق نتایج مشخص شد که در نمونه فاقد عصاره برگ زیتون مقدار رنگدانه لیکوپین از میزان ۱۵۸/۶۰ mg/100g در روز اول تا مقدار ۸۳/۱۱ mg/100g پس از ۹۰ روز نگهداری کاهش یافت که معادل ۴۷/۶٪ کاهش این رنگدانه می باشد در حالی که در تیمارهای حاوی ۱۰۰ میلی لیتر عصاره برگ زیتون در غلظت های ۱۰، ۲۰ و ۳۰ درصد (با نسبت ۱:۹) در پایان دوره نگهداری آب گوجه فرنگی در دمای یخچال میزان کاهش این رنگدانه قرمز به ترتیب برابر ۴۲/۰۶٪، ۳۹/۵٪ و ۳۸/۰۳٪ بود که نشان می دهد با افزودن عصاره برگ زیتون و همچنین افزایش غلظت این ترکیب در آب گوجه فرنگی، میزان پایداری رنگدانه لیکوپین بطور معنی داری افزایش پیدا کرده است که البته اختلاف قابل توجهی بین تیمارهای T₂ و T₃ مشاهده نگردید. عصاره برگ زیتون به دلیل دارا بودن ترکیبات پلی فنلی اعم از اولنوروپین، هیدروکسی تیروزول، ورباسکوزید، آپی گنین به عنوان منبع غنی آنتی‌اکسیدانی می‌تواند مورد استفاده قرار بگیرد. بنابراین دلیل ماندگاری بیشتر رنگدانه لیکوپین در تیمارهای حاوی غلظت های بیشتر عصاره برگ زیتون وجود ترکیبات پلی فنلی در عصاره این گیاه می باشد که با داشتن خاصیت آنتی‌اکسیدانی قوی از اکسید شدن این ترکیب لیپوفیلی کاروتنوئیدی و تخریب آن تا حد ممکن جلوگیری نموده است. در تحقیقاتی مشابه کرامتجو و همکاران (۱۳۹۲) با

³ Phytochemical

نمونه‌های تیمار شده با فرایند حرارتی بالا از میزان ۶/۹۴ تا ۲/۰۵ پس از ۹۱ روز نگهداری در دمای ۴ درجه سانتیگراد کاهش یافت. این محققان بیان کردند که دلیل کاهش میزان لیکوپین در طول نگهداری بستگی به غلظت اکسیژن موجود در فضای headspace ظروف بسته بندی و میزان تماس اکسیژن با محصول دارد [۳۲]. رد ریگیوز-آمایا (۱۹۹۳) بطور کلی بیان کرد که میزان پایداری لیکوپین در مواد غذایی به مقدار زیادی بستگی به در دسترس بودن اکسیژن و شرایط بسته بندی دارد زیرا کاروتنوئیدها در شرایط نور، اکسیژن و pH پایین بسیار مستعد فرایند اکسیداسیون و تخریب هستند [۳۴]. در تحقیق حاضر ترکیبات پلی فنلی عصاره زیتون از طریق به تاخیر انداختن اکسایش در طول ۹۰ روز نگهداری توانسته اند به طور معنی داری این رنگدانه را نسبت به نمونه کنترل حفظ نمایند.

بررسی اثر آنتی اکسیدانی عصاره برگ زیتون بر پایداری کره گزارش دادند که بیشترین اکسیداسیون و در نتیجه بالاترین میزان عددپراکسید در نمونه فاقد عصاره بدست آمد و با افزودن ۰/۵ درصد عصاره برگ زیتون به دلیل دارا بودن ترکیبات پلی فنلی و آنتی اکسیدانی، میزان عدد پراکسید از ۱/۵۶ تا ۰/۸۸ میلی اکی والان بر کیلو گرم کاهش یافت [۶]. اودریزولا سرانو و همکاران (۲۰۰۸) نیز در تحقیقات خود با بررسی اثر پاستوریزاسیون سرد توسط میدان پالس الکتریکی با شدت بالا^۴ و پاستوریزاسیون حرارتی در دمای ۹۰ درجه سانتیگراد به مدت ۶۰-۳۰ ثانیه بر ترکیبات شیمیایی و آنتی اکسیدانی عصاره گوجه فرنگی گزارش دادند که بطور کلی صرف نظر از نوع تیمار بکار رفته میزان لیکوپین در طول زمان نگهداری کاهش یافت. بدین صورت که مقدار این رنگدانه در نمونه‌های تیمار شده با فرایند HIPEF از مقدار ۷/۱۵ تا ۲/۰۲ mg/100g و در

جدول ۱- خلاصه نتایج آنالیز واریانس اثر متغیرهای فرایند بر خواص فیزیکوشیمیایی، میکروبی و حسی آب گوجه فرنگی

میانگین مربعات									
منبع تغییرات	DF	لیکوپین	C ویتامین	ترکیبات پلی فنلی	اسیدیتته	بریکس	شمارش میکروبی	کپک و مخمر کلی	پذیرش کلی
عصاره برگ زیتون (a)	۳	**۲۰۲/۱۲	**۴۰/۴۲	**۱۴۴۳/۴	**۰/۰۱۰	**۱۵/۵۴	*۰/۱۶۵	**۰/۶۱۰	**۳/۰۷۶
زمان نگهداری (b)	۳	**۹۶۳۷/۹	**۳۳۹/۶۷	**۱۹/۱۷	**۰/۰۰۵۳	**۰/۱۱۲	**۳/۵۵	**۱۰/۱۷	**۱/۹۲
a*b	۹	**۴۳/۳۷	*۱۳/۲۵	ns ^۱ /۱۰۳	*۰/۰۰۰۱۲	ns ^۱ /۰۰۳۶	**۰/۷۶۷	*۰/۵۷۷	*۰/۹۸
خطای آزمایش	۳۲	۱/۱۰۷	۰/۷۵۸	۰/۱۵۳	۰/۰۰۰۰۵	۰/۰۱۲۸	۰/۰۲۰۸	۰/۰۱۷۹	۰/۰۲۸۳
ضریب تغییرات	-	۰/۰۸۲۷	۵/۰۹۴	۴/۰۱۵	۱/۰۱۴	۲/۰۴۱	۳/۰۱۶	۴/۰۵۶	۳/۰۹۷

^۴ High intensity pulsed electric field

جدول ۲- اثر عصاره برگ زیتون بر مقدار لیکوپن (mg/100g) آب گوجه فرنگی حاوی پالپ در طول زمان نگهداری

تیمار	زمان نگهداری (روز)			
	۹۰	۶۰	۳۰	۱
Ctrl	۸۳/۱۱±۰/۶ ^l	۱۱۲/۱۰±۱/۲ ^h	۱۳۵/۴۰±۰/۸ ^e	۱۵۸/۶۰±۲/۱۵ ^a
T1	۹۰/۹۱±۱/۱۵ ^k	۱۱۵/۵۰±۱/۷ ^g	۱۳۸/۶۰±۰/۹ ^d	۱۵۶/۹۰±۱/۲۵ ^{ab}
T2	۹۴/۴۵±۱/۴ ^j	۱۲۵/۷۸±۰/۹۵ ^f	۱۴۴/۱۲±۱/۵ ^c	۱۵۶/۳۰±۱/۱ ^b
T3	۹۶/۵۵±۱/۰۸ ⁱ	۱۲۷/۴۵±۱/۳ ^f	۱۴۳/۷۰±۱/۹ ^c	۱۵۶/۵۰±۱/۸۵ ^{ab}

۳-۲- اثر عصاره برگ زیتون بر تغییرات ویتامین C

نتایج آنالیز واریانس (جدول ۱) حاکی از معنی دار بودن اثر عصاره برگ زیتون و زمان نگهداری و همچنین اثرات متقابل آن ها بر میزان ویتامین C موجود در نوشیدنی آب گوجه فرنگی بود ($p < 0.05$). نتایج مربوط به اثر عصاره برگ زیتون بر تغییرات اسیدآسکوربیک آب گوجه فرنگی در طول ۹۰ روز نگهداری در دمای یخچال در جدول ۳ نشان داده شده است. همانطور که مشاهده می شود بطور کلی با گذشت زمان نگهداری از مقدار ویتامین C همه نمونه ها بطور معنی داری کاسته شد و سرعت این کاهش در نمونه کنترل و روزهای پایانی دوره نگهداری بیشتر بود بدین صورت که نمونه های حاوی عصاره برگ زیتون نسبت به نمونه کنترل در طول زمان نگهداری مقدار بیشتری ویتامین C داشتند. نتایج همچنین مشخص کرد در بین نمونه های تحت تیمار نیز با افزایش غلظت عصاره برگ زیتون از ۱۰ تا ۳۰٪ میزان پایداری ویتامین C در طول نگهداری افزایش یافت و این تفاوت در ماه سوم نگهداری بیشتر مشهود بود (جدول ۳). بدین ترتیب میزان افت ویتامین C در طول ۹۰ روز نگهداری برای نمونه های کنترل، T1، T2 و T3 به ترتیب برابر ۹۰/۱۸، ۶۰/۳۵، ۴۸/۶۴ و ۴۰/۳۹ درصد بود که حاکی از پایداری بیشتر ویتامین C در نمونه های حاوی عصاره برگ زیتون بویژه در غلظت های بالاتر می باشد، بطوری که عصاره برگ زیتون توانسته در غلظت ۳۰ درصد میزان اسیدآسکوربیک را تا مقدار ۵۰٪ نسبت به نمونه کنترل بیشتر حفظ کند که نتیجه بسیار قابل توجهی می

باشد. اسیدآسکوربیک یک ترکیب حساس به حرارت می باشد که در حضور اکسیژن سرعت تجزیه آن بیشتر است، بنابراین دماهای بالای فرایند و همچنین افزایش زمان ماندگاری می تواند به روش هوازی تاثیر قابل توجهی بر تخریب این ترکیب داشته باشد. سروریان و جعفرپور (۱۳۹۵) در مطالعه ای اثر آنتی اکسیدانی عصاره سنجد (در غلظت های ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰ و ۲۵٪) را بر ماندگاری آب پرتقال فراسودمند بررسی کردند. نتایج نشان داد که با افزودن عصاره سنجد به آب پرتقال میزان حفظ ویتامین C در طول نگهداری افزایش یافت، به طوریکه در تیمارهای حاوی ۲۰ و ۲۵٪ عصاره سنجد میزان ویتامین C در پایان دوره نگهداری بطور معنی داری بیشتر از مابقی تیمارها بود. این محققین دلیل این امر را بالاتر بودن میزان ترکیبات فنلی و در نتیجه بالاتر بودن ظرفیت مهار رادیکال آزاد DPPH در این تیمارها عنوان کردند [۴]. افزایش غلظت ترکیبات فنلی به طور مستقیم توانایی عصاره های مختلف را در مهار رادیکال های آزاد افزایش می دهد. در غلظت های بالاتر ترکیبات فنولی به دلیل افزایش تعداد گروه های هیدروکسیل موجود در محیط واکنش، احتمال اهداء هیدروژن به رادیکال آزاد و به دنبال آن قدرت مهار کنندگی عصاره افزایش می یابد که منجر به تاخیر واکنش اسیدآسیون و بقای بیشتر ویتامین C می شود [۳۷]. چیانگ و همکاران (۲۰۰۸) نیز در تحقیقات خود اثر فرایند فشار بالا را بر خواص میکروبی و فیزیکوشیمیایی آب گوجه فرنگی در طول نگهداری در یخچال بررسی کردند. نتایج اندازه

گردید [۱۳]. در پژوهشی که توسط مورنو و همکاران (۲۰۰۶) بر روی آب گوجه‌فرنگی پاستوریزه شده تجاری سنتی و تازه صورت گرفت، مقدار ویتامین ث اندازه‌گیری شد. آن‌ها گزارش دادند که علت کاهش ویتامین ث بسته‌بندی و نگهداری آن در ظرف شیشه‌ای بود. نمونه‌هایی که در بسته‌های چند لایه‌ای مخصوص تراپک، که ویتامین ث، عطر و طعم را در برابر اکسیژن و نور محافظت می‌کنند، بیشترین مقدار ویتامین C در طول نگهداری اندازه‌گیری شد (۶۷/۶ mg/100g) در حالیکه میزان ویتامین C در نمونه‌های نگهداری شده در ظروف شیشه‌ای بطور قابل توجهی کمتر از بقیه تیمارها بود (۹/۱۹ mg/100g) [۳۰]. این نتایج حالی از این واقعیت می‌باشد که ویتامین ث یک ترکیب واکنش‌پذیر و بسیار آسیب‌پذیر به شرایط نگهداری است [۱۴].

گیری میزان ویتامین C آن‌ها نشان داد که اعمال تیمار حرارتی معمولی و همچنین فرایند فشار بالا منجر به کاهش میزان این ویتامین نسبت به مقدار اولیه در نمونه تازه می‌شود که در این بین فرایند فشار بالا تخریب کمتری را به همراه داشت. بطوریکه نمونه‌های تحت ۵۰۰ مگاپاسکال تخریب کمتری را در بین تیمارها نشان داد و مقدار ویتامین C از مقدار اولیه ۲۱/۰۱ تا ۱۵/۱ mg/100g کاهش یافت در حالی که در تیمار حرارتی سنتی تا میزان ۸/۸ mg/100g کاهش نشان داد. با بررسی اثر زمان نگهداری نیز مشخص شد که مقدار این ویتامین در طول ۲۸ روز نگهداری در یخچال کاهش قابل توجهی نداشت بدین صورت که در نمونه تحت حرارت معمولی تا ۷/۰۱ و در نمونه تحت ۵۰۰ مگاپاسکال تا ۱۴/۷ mg/100g افت این ویتامین مشاهده

جدول ۳- اثر عصاره برگ زیتون بر تغییرات ویتامین C (mg/100g) آب گوجه‌فرنگی حاوی پالپ در طول زمان نگهداری

تیمار	زمان نگهداری (روز)			
	۹۰	۶۰	۳۰	۱
Ctrl	۲۱/۴۰±۱/۱ ^a	۱۵/۶۰±۰/۴۸ ^{cd}	۹/۵۰±۰/۶۵ ^g	۲/۱۰±۰/۲۵ ⁱ
T1	۱۹/۹۰±۰/۶ ^a	۱۶/۹۰±۰/۵ ^{bc}	۱۳/۲۰±۰/۷۸ ^{ef}	۷/۸۹±۰/۵۸ ^h
T2	۲۰/۶۰±۰/۸ ^a	۱۷/۸۰±۰/۹۵ ^b	۱۴/۱۰±۰/۸۷ ^{cd}	۱۰/۵۸±۰/۸۵ ^g
T3	۲۰/۳۰±۱/۳ ^a	۱۷/۵۰±۱/۲۵ ^b	۱۵/۱۱±۱/۱ ^d	۱۲/۱۰±۱/۰۸ ^f

Ctrl (نمونه شاهد)، T1 (نمونه حاوی ۱۰٪ عصاره)، T2 (نمونه حاوی ۲۰٪ عصاره) و T3 (نمونه حاوی ۳۰٪ عصاره)

درازیایش سلامت جامعه نیز تاثیر گذار باشد [۲۲]. نتایج آنالیز واریانس (جدول ۱) نشان داد که اثر ساده عصاره برگ زیتون و زمان نگهداری بر تغییرات ترکیبات پلی فنلی در آب گوجه‌فرنگی معنی دار بود ($p < 0/05$) در حالیکه اثر متقابل آنها بر میزان این شاخص معنی دار نبود ($p > 0/05$). طبق نتایج بدست آمده میزان ترکیبات پلی فنلی در آب گوجه‌فرنگی تازه پس از پاستوریزاسیون برابر ۲/۶۱۷ mg/100g بود که با افزودن عصاره برگ زیتون به نسبت ۱:۹ به آب گوجه‌فرنگی در غلظت‌های ۱۰، ۲۰ و ۳۰ درصد میزان این پارامتر به ترتیب تا مقادیر ۸/۰۳۸، ۱۲/۹۴۲

۳-۳- اثر عصاره برگ زیتون بر میزان ترکیبات پلی فنلی

پلی فنلها ترکیبات آنتی‌اکسیدانی هستند و قادرند رادیکالهای آزاد را جذب نمایند. پلی فنلها در محافظت بدن در برابر بیماریها نقش مهمی را ایفا می‌نمایند. بعنوان مثال در محافظت بافت بدن در برابر استرس‌ها اکسیداتیو، جلوگیری از اکسیداسیون LDL، سرطان‌ها مانند پرستات، سینه، پوست و سرطان روده بزرگ نیز مشخص شده که تاثیر گذارند. با توجه به فوایدی که پلی فنلها در سلامتی انسان دارند، تولید نوشیدنی‌های غنی از پلی فنلها می‌تواند

و ۱۷/۳۴۴ mg/100g افزایش پیدا کرد که به دلیل مقادیر بالای ترکیبات پلی فنل در عصاره برگ زیتون می باشد (جدول ۴). الثوروپین مهمترین ترکیب فنولی برگ زیتون است. این ترکیب و ترکیب های فنولی دیگر موجود در عصاره برگ زیتون نظیر پاراهیدروکسی بنزوئیک، فرولیک اسید، کافئیک اسید، وانیلیک اسید، پروکاتکولیک، سینرژیک اسید، پاراکوماریک اسید، اولئوروپین، کولرستین، تیروزول، هیدروکسی تیروزول و النولیک اسید فعالیت آنتی اکسیدانی و ضد میکروبی دارند [۲۷]. نتایج اثر زمان نگهداری بر تغییرات ترکیبات پلی فنلی در نوشیدنی آب گوجه فرنگی نشان داد که با افزایش زمان نگهداری میزان این ترکیبات اگرچه روند کاهشی داشت ولی نسبت به مقدار این ترکیبات در روز اول نگهداری اختلاف قابل توجهی نداشتند اگرچه این تفاوت از نظر آماری معنی دار بود. همانطور که مشاهده می شود تا روز ۳۰ ام نگهداری نمونه ها در یخچال کاهش معنی داری در میزان ترکیبات پلی فنلی مشاهده نگردید ولی در ادامه تا روز ۶۰ ام و سپس روز ۹۰ ام در تیمارهای T2 و T3 که حاوی مقدار بیشتری از این ترکیبات بود کاهش بیشتری مشاهده شد که به دلیل اکسیداسیون این ترکیبات با گذشت زمان می باشد. جعفریان و همکاران (۱۳۹۳) در تحقیقات خود مقدار ترکیبات پلی فنل کل عصاره متانولی استخراج شده از برگ زیتون در چهار وارته ایرانی را تعیین و اثر آنتی اکسیدانی عصاره ها را روی پایداری روغن کلزا از طریق آزمون رنسیمت بررسی کردند. نتایج آن ها نشان داد مقدار پلی فنل کل برای برگ زیتون محلی مغان، طارم، نور و رودبار به ترتیب ۵/۵۲، ۸۰، ۵۷/۵ و ۷۴/۵ میلی گرم در ۱۰۰ گرم برگ خشک بدست آمد. نتایج همچنین نشان داد که تیمار روغن کلزا با عصاره برگ زیتون به طور معنی

داری باعث افزایش پایداری آن میشود، بطوریکه بیشترین پایداری مربوط به نمونه طارم (۱۱/۳ ساعت) و کمترین پایداری مربوط به نمونه کنترل (۹/۱۵ ساعت) بود که به دلیل مقدار بالاتر ترکیبات پلی فنلی با خاصیت آنتی اکسیدانی در عصاره برگ رقم طارم نسبت به سایر وارته ها و نمونه کنترل می باشد [۲]. در تحقیقاتی دیگر کرامتجو و همکاران (۱۳۹۲) با بررسی اثر آنتی اکسیدانی عصاره برگ زیتون در پایداری کره به این نتیجه رسیدند که بیشترین میزان ترکیبات پلی فنولی مربوط به تیمار حاوی ۰/۵٪ عصاره برگ زیتون و کمترین مربوط به نمونه کنترل بود بطوریکه با افزایش درصد عصاره برگ زیتون میزان این ترکیبات از ۸۳/۱ به ۱۹۲/۶۲ پی پی ام افزایش یافت. همچنین طبق گزارش آن ها با گذشت زمان نگهداری میزان ترکیبات پلی فنولی در تمامی نمونه ها کاهش یافت و کاهش ترکیبات پلی فنولی به دلیل اکسیداسیون این ترکیبات با گذشت زمان رخ می دهد [۶]. فاراگ و همکاران (۲۰۰۳) نیز فعالیت آنتی اکسیدانی عصاره برگ زیتون و میوه زیتون را در پایداری روغن آفتابگردان بررسی کردند. نتایج نشان داد که هر دو عصاره غنی از ترکیبات پلی فنلی بوده و در سطح ۴۰۰ پی پی ام سبب افزایش پایداری اکسیداسیونی روغن آفتابگردان شده اند [۱۶]. در بسیاری از پژوهش ها عنوان شده است که بین فعالیت آنتی اکسیدانی و میزان ترکیبات فنولی و فلاونوئیدی عصاره های گیاهی ارتباط مستقیمی وجود دارد اما در عصاره های گیاهی، علاوه بر فنولها آنتی اکسیدانهای دیگری هم وجود دارد که برهم کنش بین این ترکیبات نقش به سزایی در بروز قدرت آنتی اکسیدانی عصاره ها دارد [۱۷].

جدول ۴- اثر عصاره برگ زیتون بر مقدار ترکیبات فنلی (mg/100g) آب گوجه فرنگی حاوی پالپ در طول زمان نگهداری

تیمار	زمان نگهداری (روز)			
	۹۰	۶۰	۳۰	۱
Ctrl	۰/۸۳۳±۰/۰۷ ^j	۱/۳۶۸±۰/۱۶ ^{ij}	۱/۹۰۳±۰/۳ ⁱ	۲/۶۱۷±۰/۵ ^h
T1	۶/۸۳۰±۰/۴۲ ^g	۷/۴۳۷±۰/۰۸ ^{fg}	۷/۵۸۸±۰/۴۸ ^f	۸/۰۳۸±۰/۲ ^f
T2	۱۱/۱۵۰±۰/۳۸ ^e	۱۱/۷۲۲±۰/۱۲ ^e	۱۲/۶۳۲±۰/۱۵ ^d	۱۲/۹۴۲±۰/۱۸ ^d
T3	۱۵/۴۲±۰/۹۸ ^c	۱۶/۰۸۴±۰/۵۵ ^b	۱۶/۹۳۴±۰/۲۲ ^a	۱۷/۳۴۴±۰/۳۲ ^a

Ctrl (نمونه شاهد)، T1 (نمونه حاوی ۱۰٪ عصاره)، T2 (نمونه حاوی ۲۰٪ عصاره) و T3 (نمونه حاوی ۳۰٪ عصاره)

۳-۴- اثر عصاره برگ زیتون بر تغییرات اسیدیته

از نتایج میتوان استنباط کرد نمونه های حاوی غلظت بیشتری از عصاره برگ زیتون علاوه بر اینکه دارای اسیدیته بالاتری در روز اول بودند، در طول زمان نگهداری نیز نسبت به سایر تیمارها افت اسیدیته کمتری نشان دادند که احتمالاً به دلیل تاثیر مثبت ترکیبات پلی فنلی موجود در عصاره در جلوگیری از اکسیدشدن ترکیبات آلی و همچنین خاصیت ضد میکروبی این ترکیبات می باشد. نتایج حاصل با یافته های سایر محققان مبنی بر کاهش اسیدیته و افزایش pH در آب گوجه فرنگی و سایر محصولات حاصل از آن مانند رب و سس گوجه فرنگی مطابقت دارد [۱۵، ۳۲ و ۳۸]. این در حالی است که کوشکی و همکاران با بررسی شرایط نگهداری بر کیفیت آب گوجه فرنگی گزارش دادند که در طول سه ماه نگهداری تغییر معنی داری در میزان اسیدیته و pH فرآورده تولید شده ایجاد نشد [۷].

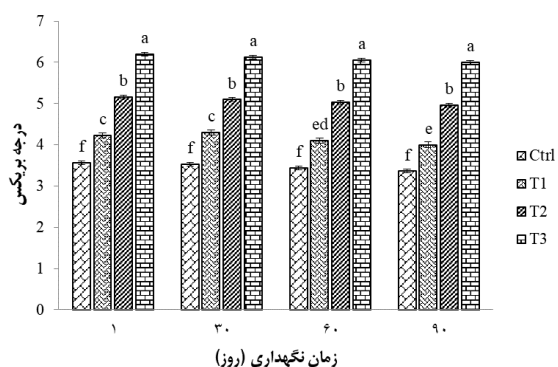
نتایج اثر غلظت های مختلف عصاره برگ زیتون بر میزان اسیدیته نمونه های آب گوجه فرنگی در طول زمان نگهداری در جدول ۵ آورده شده است. همانطور که مشاهده می شود افزودن عصاره برگ زیتون منجر به افزایش اسیدیته نمونه های آب گوجه فرنگی شده است بطوریکه با افزودن ۱۰ درصد (نسبت ۱:۹) عصاره در غلظت های ۱۰، ۲۰ و ۳۰٪ به این نوشیدنی میزان اسیدیته در روز اول از مقدار اولیه ۰/۶۱۸۱ درصد تا میزان به ترتیب ۰/۶۳۲۴، ۰/۶۴۴۲ و ۰/۶۶۶۱ درصد افزایش یافت که این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود ($p < 0/05$). این در حالی بود که با گذشت زمان نگهداری از میزان اسیدیته نمونه ها کاسته شد بطوریکه پس از ۹۰ روز نگهداری نمونه ها در یخچال میزان اسیدیته در نمونه کنترل، T1، T2 و T3 به ترتیب ۱۰/۴۶، ۹/۳۱ و ۶/۲۷ و ۵/۱۰٪ نسبت به روز اول کاهش یافت. همانطور که

جدول ۵- اثر عصاره برگ زیتون بر میزان اسیدیته (٪) آب گوجه فرنگی حاوی پالپ در طول زمان نگهداری

تیمار	زمان نگهداری (روز)			
	۹۰	۶۰	۳۰	۱
Ctrl	۰/۵۵۳۴±۰/۰۰۵ ^k	۰/۵۷۱۲±۰/۰۱ ^j	۰/۵۸۴۹±۰/۰۰۸ ^{hi}	۰/۶۱۸۱±۰/۰۰۳ ^{ef}
T1	۰/۵۷۳۵±۰/۰۰۴ ^{ij}	۰/۵۸۶۶±۰/۰۰۳ ^h	۰/۶۰۴۴±۰/۰۱۱ ^g	۰/۶۳۲۴±۰/۰۰۶ ^{cd}
T2	۰/۶۰۳۸±۰/۰۰۵ ^g	۰/۶۱۳۳±۰/۰۰۹ ^{fg}	۰/۶۲۵۷±۰/۰۰۵ ^{ed}	۰/۶۴۴۲±۰/۰۰۹ ^{bc}
T3	۰/۶۳۲۱±۰/۰۰۶ ^{cd}	۰/۶۴۳۳±۰/۰۰۷ ^{bc}	۰/۶۵۳۳±۰/۰۰۴ ^b	۰/۶۶۶۱±۰/۰۱۰ ^a

Ctrl (نمونه شاهد)، T1 (نمونه حاوی ۱۰٪ عصاره)، T2 (نمونه حاوی ۲۰٪ عصاره) و T3 (نمونه حاوی ۳۰٪ عصاره)

و همکاران (۲۰۱۳) نیز با بررسی اثر نوع بسته بندی (پلاستیک و پلی اتیلن) بر ماندگاری رب گوجه فرنگی در دمای محیط به این نتیجه رسیدند که میزان بریکس نمونه های رب در طول ۶ هفته نگهداری ثابت ماند که آن ها علت را پایداری قندهای موجود در رب گوجه فرنگی و عدم تاثیر مواد بسته بندی بر آن بیان کردند [۱۵].

شکل ۱- اثر عصاره برگ زیتون بر میزان مواد جامد محلول (درجه بریکس) آب گوجه فرنگی حاوی پالپ در طول زمان نگهداری

۳-۶- اثر عصاره برگ زیتون بر شمارش میکروبی و رشد کپک و مخمر

از نقطه نظر میکروبی، عدم وجود انواع میکروب ها و موجودات ذره بینی در آب گوجه فرنگی حاوی پالپ مانند بسیاری از نوشیدنی های حاوی پالپ بسیار اهمیت دارد و به عنوان یک فاکتور کیفی مهم در ارزیابی آب گوجه فرنگی به کار می رود چرا که قابلیت نگهداری آب گوجه فرنگی پالپ دار تا حد زیادی به کیفیت میکروبی آن بستگی دارد که این خود تحت تاثیر شرایط بهداشتی در هنگام تولید و بسته بندی می باشد [۷]. نتایج آزمون شمارش میکروبی نمونه کنترل و نمونه های حاوی عصاره برگ زیتون در جدول ۶ آورده شده است. همانطور که مشاهده می شود نمونه های حاوی عصاره زیتون از همان اوایل دوره نگهداری نسبت به نمونه کنترل شمارش میکروبی کمتری داشتند و با گذشت زمان نگهداری این اختلاف چشمگیرتر شد. طبق نتایج شمارش میکروبی در روز اول نگهداری، نمونه کنترل حاوی ۳/۶۶۲ سیکل لگاریتمی میکروارگانیسم می باشد که در

۳-۵- اثر عصاره برگ زیتون بر میزان مواد جامد محلول

نتایج آنالیز واریانس (جدول ۱) نشان داد که اثر غلظت های مختلف عصاره برگ زیتون بر بریکس نمونه های آب گوجه فرنگی معنی دار بود ($p < 0.05$) در حالیکه اثر زمان نگهداری و همچنین اثر متقابل زمان و عصاره برگ زیتون بر تغییرات بریکس نمونه ها معنی دار نبود ($p > 0.05$). نتایج اثر افزودن عصاره برگ زیتون بر تغییرات بریکس آب گوجه فرنگی در شکل ۱ نشان داده شده است. همانطور که مشاهده می شود با افزودن مقادیر مختلف عصاره به آب گوجه فرنگی، میزان بریکس از مقدار اولیه ۳/۵۶ در نمونه کنترل تا میزان ۶/۲۰ در تیمار T3 افزایش یافت و این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود ($p < 0.05$). این در حالی بود که در طول ۹۰ روز نگهداری نمونه ها در دمای یخچال، میزان این پارامتر تغییر قابل توجهی نشان نداد که حاکی از موثر نبودن زمان نگهداری در تغییرات بریکس می باشد (شکل ۱). درجه بریکس نشان دهنده میزان مواد جامد محلول موجود در یک مخلوط مایع به وزن کل محلول می باشد، یا به عبارت دیگر، درصد وزنی مواد جامد موجود در یک محلول است. بنابراین به هر میزانی درجه بریکس محلولی بیشتر باشد، غلظت مواد جامد در آن مخلوط بیشتر و مقدار آب محلول کمتر است. بنابراین دلیل افزایش بریکس آب گوجه فرنگی با افزودن عصاره برگ زیتون مواد جامد محلول در عصاره می باشد و با افزایش غلظت عصاره به دلیل افزایش میزان این مواد جامد، درجه بریکس به مقدار بیشتری افزایش پیدا کرد. از طرفی با توجه به اینکه در طول نگهداری نمونه ها در یخچال ماده ای به ظروف اضافه نمی شود و رطوبت نیز از محصول خارج نمی شود تعادل مواد جامد محلول به کل مخلوط تغییر نکرده و ثابت می ماند، بنابراین عدم تغییر بریکس در طول زمان نتیجه ای منطقی و قابل قبول می باشد. کوشکی و همکارانش نیز در تحقیقات خود ملاحظه کردند که بسته بندی، دما ها و زمان های مختلف نگهداری تاثیر معنی داری بر مواد جامد محلول نمونه های آب گوجه فرنگی نداشته است و لذا بسته بندی ها از این نظر با یکدیگر تفاوتی نداشتند [۷]. فاماریوا

بود که از نظر آماری این تیمارها در یک سطح قرار داشتند ($p > 0.05$). همانطور که از نتایج پیداست قارچ‌ها با شیب بیشتری در ۳۰ روز انتهایی دوره نگهداری رشد کردند بطوری برای نمونه کنترل، T1، T2 و T3 به ترتیب ۲/۰۷، ۱/۶۱، ۱/۶۷ و ۱/۴۳ سیکل افزایش تعداد کپک و مخمر مشاهده گردید. آب گوجه فرنگی جزو مواد غذایی اسیدی طبقه بندی می‌شود بنابراین با توجه به حساس بودن باکتری‌ها نسبت به قارچ‌ها به شرایط اسیدی و فعالیت آبی پایین، رشد باکتری‌ها در انتهایی دوره نگهداری به دلیل افزایش اسیدیته آب گوجه فرنگی کاهش یافته است در حالیکه رشد قارچ‌ها با شیب بیشتری صورت گرفته است و همین امر باعث محدود شدن طول دوره نگهداری آب گوجه فرنگی در شرایط این تحقیق گردید. عصاره گیاهان دارای ترکیبات مختلف پلی فنولی هستند که نقش مهمی در جلوگیری از رشد میکروارگانیسم‌ها دارد و تفاوت در تاثیر این ترکیبات به نوع ترکیبات فنولی، غلظت این ترکیبات، روش عصاره‌گیری، حلال عصاره‌گیری و غیره بستگی دارد [۳۵]. لی و شیاموتو (۲۰۰۲) در پژوهشی فعالیت ضد میکروبی و آنتی اکسیدانی ترکیبات پلی فنولی حاصل از برگ زیتون (اولئوروپین، روتین، وانیلین و کافئیک اسید) را به صورت جداگانه و ترکیبی مورد بررسی قرار دادند. نتایج آن‌ها نشان داد از بین ترکیبات پلی فنولی، کافئیک اسید فعالترین و وانیلین بی اثرترین ماده آنتی اکسیدانی بوده است و اولئوروپین بیشتر از سایر ترکیبات از رشد اشرشیاکلی، باسیلوس سرئوس و استافیلوکوکوس جلوگیری کرده ولی اثری بر روی استافیلوکوکوس اورئوس نداشته است [۲۳]. کرامتجو و همکاران نیز در تحقیقات خود بر روی کره به این نتیجه رسیدند که در تمامی نمونه‌ها با گذشت زمان شمارش میکروارگانیسم‌های سرماگرا افزایش یافت با این تفاوت که در نمونه‌های کره حاوی مقادیر بالاتر عصاره برگ زیتون (۱/۵-۱/۰٪) بعد از روز ۶۰م تعداد میکروارگانیسم‌های سرماگرا ثابت مانده است. این نشان می‌دهد که ترکیبات پلی فنولی موجود در عصاره برگ زیتون از رشد میکروبه‌های سرماگرا جلوگیری کرده‌اند در حالیکه در سایر تیمارها شمارش کلی تا روز

طول ۹۰ روز نگهداری حدود ۱/۳۲ سیکل لگاریتمی بر تعداد میکروارگانیسم‌ها افزوده شد و این اختلاف از نظر آماری معنی دار می‌باشد ($p < 0.05$). در حالیکه در نمونه‌های حاوی عصاره این افزایش فلور میکروبی به مراتب کمتر بود و با افزایش غلظت عصاره شیب افزایش بسیار کمتر شد، بطوریکه در تیمار T3 که حاوی ۱۰ درصد عصاره با غلظت ۳۰٪ می‌باشد شمارش میکروبی از ۳/۴۷۷ سیکل لگاریتمی در روز اول به ۳/۶۹۵ سیکل لگاریتمی پس از ۹۰ روز نگهداری نمونه‌ها در یخچال رسید که نشان دهنده افزایش ۰/۲۱۸ سیکل در فلور میکروبی محصول نگهداری شده می‌باشد (جدول ۶). در بین نمونه‌های تحت تیمار نیز بیشترین افزایش رشد میکروارگانیسم‌ها در تیمار T1 بدست آمد که حدود ۰/۵ سیکل در پایان دوره نگهداری نسبت به روز اول بود که نشان دهنده تاثیر بیشتر عصاره برگ زیتون در جلوگیری از کاهش سرعت رشد میکروارگانیسم‌ها در آب گوجه فرنگی می‌باشد. بنابراین در تمام نمونه‌ها با گذشت زمان شمارش میکروارگانیسم‌ها افزایش یافت، ولی در نمونه کنترل سرعت این افزایش نسبت به سایر تیمارها بیشتر بود که حاکی از تاثیر مثبت ترکیبات پلی فنولی و ضد میکروبی عصاره برگ زیتون در جلوگیری از رشد فلور میکروبی آب گوجه فرنگی می‌باشد. نتایج اثر عصاره برگ زیتون بر رشد کپک و مخمر نیز تقریباً مشابه رشد باکتریها بود با این تفاوت که در ۴۵ روز اول نگهداری رشد کپک و مخمرها کمتر از باکتری‌ها بود ولی در ۴۵ روز دوم نتیجه متفاوت بود و رشد قارچ‌ها به مراتب بیشتر از باکتری‌ها بود. طبق نتایج میزان شمارش کپک و مخمر در نمونه کنترل پس از تولید برابر ۲/۴۷ سیکل لگاریتمی بود که با نمونه‌های حاوی عصاره در روز اول نگهداری بجز تیمار T2 اختلاف معنی داری نداشته است (جدول ۶). پس از ۴۵ روز نگهداری نمونه‌ها در یخچال تعداد کپک و مخمر در نمونه کنترل به ۲/۹۵ سیکل رسید که معادل ۰/۴۸ سیکل افزایش می‌باشد در حالیکه در نمونه‌های حاوی عصاره بخصوص در غلظت‌های بیشتر این تغییرات نسبت به نمونه کنترل کمتر بود و به ترتیب در تیمار T1، T2 و T3 برابر ۰/۱۳، ۰/۱۷ و ۰/۱۴ سیکل لگاریتمی

عصاره های میکروویوی فعالیت ضد باکتریایی بهتری دارند که دلیل این امر با توجه به ارتباط بین میزان ترکیبات فنولی و فعالیت ضد میکروبی و میزان بالای استخراج ترکیبات فنولی در روش میکروویو قابل توجه می باشد [۳].

۹۰ افزایش یافته است [۶]. رفیعی و همکاران نیز با بررسی تأثیر وارسته و روش استخراج باروش غرقابی و میکروویو بر ویژگی های ضد میکروبی عصاره برگ های زیتون بر استافیلوکوکوس اورئوس و اشیرشیاکلی گزارش دادند که

جدول ۶- نتایج شمارش کلی میکروبی و کپک و مخمر ($\log \text{cfu/ml}$) در آب گوجه فرنگی حاوی پالپ تیمار شده با عصاره برگ زیتون در طی ۹۰ روز نگهداری در دمای یخچال

تیمار	شمارش میکروبی			کپک و مخمر		
	۱	۴۵	۹۰	۱	۴۵	۹۰
Ctrl	۳/۶۶۲±۰/۱۱ ^{ecd}	۰±۲۱۹/۴/۱۸ ^b	۰±۹۸۲/۴/۲۱ ^a	۲/۴۷±۰/۱۰ ^e	۲/۹۵±۰/۰۹ ^d	۴/۵۴±۰/۱۳ ^a
T1	۳/۶۰۲±۰/۱۵ ^{ed}	۰±۶۹۸/۳/۱۲ ^{cd}	۰±۰۸۱/۴/۱۰ ^b	۲/۳۲±۰/۲ ^{ef}	۲/۴۵±۰/۱۲ ^e	۳/۹۳±۰/۰۸ ^b
T2	۳/۵۵۶±۰/۰۸ ^{ed}	۰±۷۴۸/۳/۱۵ ^{cd}	۰±۸۳۷/۳/۱۲ ^c	۲/۱۴±۰/۰۶ ^f	۲/۳۱±۰/۱۱ ^{ef}	۳/۸۱±۰/۱۵ ^{bc}
T3	۳/۴۷۷±۰/۱۰ ^e	۰±۶۱۸/۳/۰۶ ^{ed}	۰±۶۹۵/۳/۰۹ ^{cd}	۲/۲۵±۰/۱۰ ^{ef}	۲/۳۹±۰/۱۵ ^e	۳/۶۸±۰/۲۲ ^c

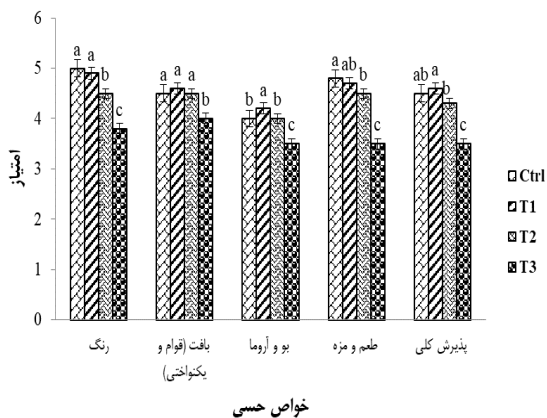
Ctrl (نمونه شاهد)، T1 (نمونه حاوی ۱۰٪ عصاره)، T2 (نمونه حاوی ۲۰٪ عصاره) و T3 (نمونه حاوی ۳۰٪ عصاره)

۷-۳- ارزیابی خصوصیات حسی

ارزیابی حسی آخرین مرحله ارزیابی محصول تولیدی است که میزان کیفیت و موفقیت آن را اندازه می گیرد. ارزیابی حسی یکی از مهمترین ارزیابی ها در تولید یک محصول جدید است زیرا با شناخت عوامل فیزیکی، شیمیایی، بیولوژیکی و رئولوژیکی موثر بر کیفیت مواد غذایی، توجه مراکز آموزشی، پژوهشی و صنعتی به عوامل حسی جذب شده است [۱]. وضعیت ظاهری آب گوجه فرنگی بایستی یکنواخت بوده و ذرات گوشت میوه بصورت معلق در آن وجود داشته باشد. رنگ آن بایستی به رنگ گوجه فرنگی قرمز رسیده و عاری از هرگونه ذرات خارجی با رنگ غیرطبیعی باشد. طعم و بوی آن بایستی طبیعی و عاری از هر گونه طعم و بوی تلخی، ترشیدگی و کپک زدگی باشد. در این تحقیق پس از ۲ ماه نگهداری نمونه های آب گوجه فرنگی حاوی عصاره برگ زیتون و نمونه شاهد در دمای یخچال، خواص حسی آن شامل رنگ ظاهری، یکنواخت بودن محصول، آروما و طعم و مزه توسط ارزیابان آموزش دیده مورد بررسی قرار گرفت که نتایج آن در شکل ۲ نشان

داده شده است. همانطور که مشاهده می شود بیشترین امتیاز رنگ به نمونه کنترل که فاقد عصاره بود تعلق داشت و افزودن عصاره برگ زیتون تأثیر منفی بر رنگ قرمز آب گوجه فرنگی داشته است بطوریکه با افزایش عصاره از شدت رنگ و مطلوبیت آن توسط پانلیست ها کاسته شده است که البته اختلاف معنی داری بین نمونه کنترل و تیمار T1 وجود نداشت ($p < 0.05$). رنگ یکی از معیارهای مهم کیفی گوجه فرنگی و فرآورده های حاصل از آن است. لذا داشتن رنگ قابل قبول و مطابق استاندارد که مورد درخواست و انتظار مصرف کننده نیز باشد اهمیت زیادی دارد. رنگ گوجه فرنگی به علت وجود کاروتنوئیدها است که تقریباً ۸۳ درصد آنرا لیکوپن تشکیل می دهد [۸]. عصاره برگ زیتون به دلیل داشتن رنگدانه های کلروفیلی تا حدی بر شدت رنگ قرمز تأثیر منفی داشته است. نتایج بررسی وضعیت ظاهری و همگن بودن نوشیدنی آب گوجه فرنگی نیز نشان داد که افزودن عصاره برگ زیتون تأثیر قابل توجهی بر این پارامتر نسبت به نمونه کنترل نداشته است و امتیاز بافت در نمونه کنترل و تیمار T1 و T2 از نظر آماری

این تحقیق مطابقت دارد. در نهایت با بررسی پذیرش کلی نمونه‌های آب گوجه‌فرنگی طبق اظهار نظر پانلیست‌ها مشخص شد که تیمارهای T1 و T2 علاوه بر بهبود خصوصیات تغذیه‌ای، آنتی‌اکسیدانی و میکروبی آب گوجه‌فرنگی، از نظر خصوصیات حسی به ویژه طعم و مزه نیز مطلوب بودند و می‌توان بعنوان تیمارهای مناسب جهت تولید یک نوشیدنی فراسودمند و افزایش انبارداری محصول نهایی پیشنهاد نمود.

شکل ۲- تغییر صفات حسی نمونه‌های آب گوجه‌فرنگی حاوی عصاره برگ زیتون پس از ۶۰ روز نگهداری

۴- نتیجه‌گیری

با توجه به اهمیت محصول گوجه‌فرنگی از نظر ارزش تغذیه‌ای و اقتصادی برای کشور و نیز در نظر گرفتن بازار مناسب بین‌المللی فرآورده‌های گوجه‌فرنگی، در این پژوهش سعی شده است امکان تولید آب گوجه‌فرنگی فراسودمند حاوی عصاره برگ زیتون و ماندگاری آن مورد بررسی قرار گیرد. مطالعه حاضر نشان داد تیمار آب گوجه‌فرنگی با عصاره برگ زیتون اثر مثبتی در بهبود ویژگی‌های کیفی و میکروبی آب گوجه‌فرنگی داشت بطوریکه تیمارهای حاوی عصاره بویژه در مقادیر بالاتر به دلیل افزایش ترکیبات پلی‌فنلی با خاصیت آنتی‌اکسیدانی مناسب سبب تاخیر در اکسایش لیکوپین و ویتامین C و در نتیجه حفظ بیشتر این ترکیبات در آب گوجه‌فرنگی در طول زمان نگهداری نیست به نمونه کنترل گردید. نتایج همچنین نشان داد که افزودن عصاره برگ زیتون باعث افزایش اسیدیته این نوشیدنی طبیعی شده

در یک سطح قرار دارند ($p > 0.05$) ولی تیمار T3 با اختلاف بیشتری امتیاز پایین تری دریافت نموده است. نتیجه مشابهی در مورد امتیاز بو و آروما بدست آمد مبنی بر اینکه تیمار T1 امتیاز آرومای بیشتری نسبت به کنترل و سایر تیمارها داشت اگرچه این اختلاف بجز با تیمار T3 از نظر آماری معنی دار نبود (شکل ۲). یکی از مهمترین صفات حسی که در پذیرش کلی و بازارپسندی یک محصول نقش بسزایی دارد مطلوبیت طعم و مزه آن است، بطوریکه آگه یک فرآورده از نظر سایر خصوصیات مورد قبول باشد ولی طعم مناسبی از نظر مصرف‌کننده نداشته باشد بطور کلی جایگاهی در سبد غذایی افراد نمی‌تواند داشته باشد. نتایج این تحقیق نشان داد که افزودن ۱۰ درصد عصاره برگ زیتون در غلظت ۱۰٪ تاثیر منفی بر طعم و مزه آب گوجه‌فرنگی از نظر پانلیست‌ها نداشته است اگرچه روند کاهشی بود. تیمار حاوی غلظت ۲۰٪ عصاره برگ زیتون نیز از نظر طعم قابل قبول بود و با تیمار T1 اختلاف معنی داری نداشت هر چند در مقایسه با شاهد این اختلاف معنی دار بود ولی امتیاز بالای ۴ را دریافت نمود که بالاتر از حد متوسط می‌باشد. ولی همانطور که مشاهده می‌شود عصاره برگ زیتون در غلظت ۳۰ درصد مانند سایر صفات حسی، تاثیر قابل توجهی بر کاهش طعم و مزه آب گوجه‌فرنگی داشته است و طبق اظهار نظر ارزیابان این تیمار پس طعم تلخی داشت، بنابراین تنها تیمار غیر قابل قبول از نظر پانلیست‌ها محسوب می‌شد که به دلیل غلظت بالای ترکیبات فرار و اسانس دار در این تیمار می‌باشد. در تحقیقی مشابه کرامتجو و همکارانش (۱۳۹۲) با بکار بردن عصاره برگ زیتون بر خواص حسی کره اعلام کردند که با افزایش درصد عصاره در نمونه‌ها، ارزیابها نیز طعم عصاره بیشتری را تشخیص دادند بطوریکه نمونه‌های حاوی عصاره از نظر ویژگی‌های عطر و طعمی نظیر طعم اسیدی، رنسدیتی، اکسیدشدگی، تلخی و ماندگی اختلاف معنی داری با نمونه کنترل داشتند. طبق نتایج آن‌ها بیشترین طعم اسیدی عصاره، رنسدید و تلخی مربوط به تیمار ۵/۰ درصد برگ زیتون بوده است. همچنین با افزایش درصد عصاره رنگ غیر طبیعی، سفتی و مقبولیت کلی به طور معنی‌دار کاهش یافت [۶] که با نتایج

۵. فیاض مهر، ب. و آصفی، ن. الف. ۱۳۹۱. تاثیر امواج فراصوت بر مقدار و ظرفیت آنتی اکسیدانی لیکوپین استخراج شده از تفاله گوجه فرنگی. نشریه پژوهشهای صنایع غذایی، ۲۲ (۳): ۲۴۸-۲۴۱.
۶. کرامتجو، الف.، حصاری، ج.، آزاد مرد دمیرچی، ص.، پیغمبر دوست، ه. و نعمتی، م. ۱۳۹۲. اثر آنتی اکسیدانی عصاره برگ زیتون در پایداری کره. نشریه فرآوری و نگهداری مواد غذایی، ۵ (۱): ۸۱-۹۴.
۷. کوشکی، م. ر.، خوشگذران ابرس، ص. و حجازی، م. ا. ۱۳۸۸. تاثیر شرایط نگهداری بر کیفیت آب گوجه فرنگی. مجله الکترونیک فرآوری و نگهداری مواد غذایی، ۱ (۳): ۱۴۴-۱۳۳.
۸. مشار، م. ۱۳۷۱. گوجه فرنگی و فرآورده های آن. انتشارات موحد مشهد. صفحات ۱۱-۱۸.
۹. مظاهری تهرانی م، مرتضوی س.ع. و ضیاءالحقحر، قندی ا، ۱۳۸۶. ویژگیهای کیفی در فرآوری گوجه فرنگی. جلد دوم. انتشارات مرز دانش.
۱۰. موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران. نوشیدنیها-آبمیوه و فرآورده های آن ویژگیها و روشهای آزمون میکروبیولوژی (تجدید نظر اول). شماره استاندارد ایران ۳۴۱۴.
- و به دلیل جلوگیری از تخریب ترکیبات آلی افت اسیدیته در طول زمان را نیست به نمونه کنترل کاهش داده است. عصاره برگ زیتون به دلیل داشتن مواد جامد محلول سبب افزایش درجه بریکس نمونه های آب گوجی فرنگی شد ولی زمان نگهداری تاثیری بر تغییرات این پارامتر نداشت. نتایج شمارش میکروبی کل نیز نشان داد که عصاره برگ زیتون به دلیل داشتن ترکیبات ضد میکروبی نظیر اولئوروپین، روتین و کافینیک اسید قادر به کاهش قابل توجه بار میکروبی محصول بسته بندی شده پس از ۹۰ روز نگهداری در یخچال گردید. نتایج ارزیابی حسی در پایان ۶۰ روز نگهداری نیز نشان داد که تیمارهای T1 و T2 تاثیر منفی بر خصوصیات حسی محصول نیست به نمونه کنترل نداشته است و بعنوان تیمارهای مورد قبول می توان جهت تولید آب گوجه فرنگی فراسودمند با عمر ماندگاری ۶۰ روز مفید پیشنهاد نمود.

۵- منابع

۱. پایان، ر.، ۱۳۸۷. مبانی کنترل کیفیت در صنایع غذایی. انتشارات آبیژ تهران. صفحه ۶۱.
۲. جعفریان، پ.، آصفی، ن.، تیموری، رامین. ۱۳۹۳. مقدار ترکیبات فنلی برگ وارپته های مختلف زیتون و اثر آن بر پایداری روغن کلزا. نشریه پژوهشهای صنایع غذایی، جلد ۲۴، شماره ۳؛ ۳۱۴-۳۰۷.
۳. رفیعی، ز.، جعفری، م.، خمیری، م. و اعلمی، م. ۱۳۸۹. تاثیر وارپته و روش استخراج بر ویژگی های آنتی اکسیدانی و ضد میکروبی عصاره برگ های زیتون. نشریه پژوهشهای علوم و صنایع غذایی ایران، ۶ (۴): ۲۹۷-۳۰۷.
۴. سروریان، م.، جعفرپور، ا. ۱۳۹۵. بررسی اثر آنتی اکسیدانی عصاره سنجد (*Elaeagnus angustifolia* L.) بر ماندگاری آب پرتقال. نشریه ی نوآوری در علوم و فناوری غذایی، سال هشتم، شماره سوم؛ ۱۰۴-۹۵.
11. Breemen, V. and Pajkovic, N. 2008. Multitargeted therapy of cancer by lycopene. *Cancer letters*. 269: 339-351.
12. Cesar R. S., Jose A. S, Carol H. C and Pedro L. O. V. 1999. Ascorbic Acid as a Standard for Iodometric Titrations. An Analytical Experiment for General Chemistry. *Journal of Chemistry Education*. 76 (10), p 1421.
13. Chiang Hsu, K., Tan, F.J. and Chi, H.Y. 2008. Evaluation of microbial inactivation and physicochemical properties of pressurized tomato juice

- Etherton T.D. 2002. Bioactive compounds in foods: Their role in the prevention of cardiovascular disease and cancer. *The American Journal of Medicine* 113(9): 71–88.
23. Lee, K. and Shibamoto, T. 2002. Determination of Antioxidant potential of volatile extracts isolated from various herbs and spices. *Food Chemistry*, 50: 4947–4952.
 24. Leonardis, A., Aretini, A. and Alfano, A. 2007. Isolation of a hydroxytyrosol-rich extract from olive leaves (*Olea Europaea L.*) and avaluation of its antioxidant properties and bioactivity. *Europe Food Research Technology*. 226, 653-659.
 25. Lin, C. H. and Chen, B. H. 2003. Determination of carotenoids in tomato juice by liquid chromatography. *Journal of Chromatography A*, 1012,103–109.
 26. Luh, B.S. and Wood roof, J.G. 1988. *Commercial vegetable processing*. AVI, New York, USA, 784.
 27. Majeed, M., Prakash, L. and Corporation, S. 2006. Natural antimicrobial and preservatives: an emering trend in personal care. *Cosmetics and toiletries manufacture worldwide*, 1-5.
 28. Markin, D., Duek, L. & Berdicevsky, I. 2003. In vitro antimicrobial activity of olive leaves. *Mycoses*, 46, 132–136.
 29. Morello, J. R., Motilva, M.J., Tovar, M. J. and Romero, M. P. 2004. Changes in commercial virgin olive oil (cv Arbequina) during storage, with special emphasis on the phenolic fraction. *Food Chemistry*, 85, 364-357.
 30. Moreno, C.S., Plaza, L., Ancos, B. and Cano, M.P. 2006. Nutritional characterisation of commercial traditional pasteurised tomato juices: carotenoids, vitamin C and radical-scavenging capacity. *Department of Plant Foods Science and Technology*, 98, 749-756.
 31. Nielsen, S. S. 1998. *In food analysis* (2nd ed.). Gaithersburg, MD: Aspen Publishers, Inc.
 32. Odriozola-Serrano, I., Soliva-Fortuny, R. and Martín-Belloso, O. 2008. Changes of health-related compounds throughout cold storage of tomato during refrigerated storage. *Journal of LWT - Food Science and Technology*, 41, 367-365.
 14. Davey, M. W., Van Montagu, M., Inze, D., Sanmartin, M., Kanellis, A., Smirnoff, N., et al. 2000. Plant L-ascorbic acid: chemistry, function, metabolism, bioavailability and effects of processing. *Journal of the Science of Food and Agriculture*, 80, 825–860.
 15. Famurewa, J.A.V., Ibidapo, P. O., Olaifa, Y. 2013. Storage Stability of Tomato Paste Packaged in Plastic Bottle and Polythene Stored in Ambient Temperature. *International Journal of Applied Science and Technology*. 3 (6); 34-42.
 16. Farag, R.S., Baroty, G.S. and Basuny, M.A. 2003. The influence of phenolic extracts obtained from the olive plant on the stability of sun flower oil. *Food Science and Technology*, 38: 81–87.
 17. Hayouni, E. A., Abedrabba, M., Bouix, M. & Hamdi, M. 2007. The effects of solvents and extraction method on the phenolic contents and biological activities in vitro of Tunisian *Quercus coccifera L* and *Juniperus phoenicea L*. fruit extracts. *Food Chemistry*, 105, 1126–1134.
 18. Hsu, K.C. 2008. Evaluation of processing qualities of tomato juice induced by thermal and pressure processing. *LWT* 41, 450–459.
 19. Javanmardi, J. and Kubota, C. 2006. Inhibitory effects of lycopene on the adhesion, invasion, and weight loss of tomato during postharvest storage. *Journal of Postharvest Biology and Thechnology*. 41: 151-155.
 20. Korukluoglu, M., Sahan, Y. & Yigit, A. 2008. Antifungal properties of olive leaf extracts and their phenolic compounds. *Journal of Food Safety*, 28, 76-87.
 21. Korukluoglu, M., Sahan, Y., Yigit, A., Ozer, E.T. and Gucer, S. 2004. In-Vitro antibacterial activity of olive leaf (*Olea europaea L.*) extracts and their chemical characterization. *Proceedings of 4th AACD Congress*. Turkey, 29 Sept.-3 Oct.: 563-565.
 22. Kris-Etherton P.M., Hecker K.D., Bonanome A., Coval S.M., Binkoski A.E., Hilpert K.F., Griel A.E. and

- lipid oxidation of wines, grape juices and related polyphenolic constituents. *Food Research International*, 32:407–412.
38. Sanchez-Moreno, C., Plaza, L., de Ancos, B., Cano, M. P. 2006. Nutritional characterisation of commercial traditional pasteurised tomato juices: carotenoids, vitamin C and radical-scavenging capacity. *Food Chemistry*, 98; 749–756.
 39. Silva, S., Gomes, L., Leitao, F., Coelho, A.V. and Vilas Boas, L. 2006. Phenolic Compounds and Antioxidant Activity of *Olea europaea* L. Fruits and leaves. *Food Science Technology Int.* 12, 385-396.
 40. Slimestad, R., and Verheul, M. J. 2005. Seasonal variations in the level of plant constituents in greenhouse production of cherry tomatoes. *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, 53: 3114–3119.
 41. Yigit, A., Sahan, Y. & Korukluoglu, M. 2001. Antimicrobial substances found in olive leaves and olive. Pp.139-147. 2nd International Altinoluk “Antandros” Olive Business Symposium. Altinoluk, Turkey.
 - juice stabilized by thermal or high intensity pulsed electric field treatments. *Innovative Food Science and Emerging Technologies*. 9, 272-279.
 33. Pereira, A. P., Ferreira, I. C. F. R., Marcelino, F., Valentao, P., Andrade, P. B., Seabra, R., Estevinho, L., Bento, A. & Pereira, J. A. 2007. Phenolic Compound and Antimicrobial Activity of Olive (*Olea europaea* L. Cv. Cobrancosa) leaves. *Journal of Molecules*, 12, 1153-1162.
 34. Rodriguez-Amaya, D. B. 1993. Stability of carotenoids during the storage of foods. In G. Charalambous (Ed.), *Shelf-life studies of foods and beverages* (pp. 591–628). New-York: Elsevier.
 35. Romeo, F.V., De Luca, S., Piscopo, A. and Poiana, M. 2008. Antimicrobial effect of some essential oils. *Journal of essential oil research*, 20, 373-379.
 36. Sadler, G., Davis, J. and Dezman, D. 1990. Rapid extraction of lycopene and β -carotene from reconstituted tomato paste and pink grapefruit homogenates. *Journal of Food Science*, 55(5), 1460–1461.
 37. Sanchez-Moreno, C. Larrauri, J.A. and Saura-Calixto, F. 1999. Free radical scavenging capacity and inhibition of

Archive of SID